

tikerens side: Vi erkender, at det er en utrolig omfattende beslutning, hvis Tyrkiet skal være medlem af EU, derfor tager vi en folkeafstemning.

Med hensyn til folkeafstemninger er det jo ikke noget ligegyldigt forslag i forhold til dette her, Enhedslisten har fremsat. 10 pct. af de stemmeberettigede borgere skal kunne kræve en folkeafstemning, ikke om nogle emner, som Enhedslisten vil have, men generelt om de emner, man ønsker, og derfor spørger jeg: Hvis nu 10 pct. af borgerne i Danmark samler underskrifter ind, kan vi så få en folkeafstemning om Tyrkiets medlemskab af EU?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Søren Søndergaard, og efter ham er det hr. Keld Albrechtsen som indlægsholder uden for ordførernes række.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nøj, naturligvis kan vi ikke få en folkeafstemning om det, og vi kan selvfølgelig heller ikke få en folkeafstemning om, hvorvidt Frankrig og Tyskland må indgå en aftale. Vi kan heller ikke få en folkeafstemning om, hvorvidt Grækenland og Tyrkiet indgår en aftale, eller hvorvidt Sydamerika og Nordamerika indgår en aftale.

Vi kan få en folkeafstemning i Danmark om, hvorvidt Danmark ønsker at være med i den aftale. Det kan vi få en folkeafstemning om. Vi kan bestemme for os selv, men vi kan ikke bestemme for andre.

Det, hr. Peter Skaarup tror i sin fantastiske visdom, er, at hr. Peter Skaarup og den danske befolkning kan træffe beslutning om, hvordan hele verden skal indrettes. Det kan vi ikke, men vi kan beslutte, om den danske befolkning vil være med i den indretning, som EU er, hvis f.eks. Tyrkiet er medlem.

Så jeg synes, det er fuldstændig klart, at der selvfølgelig er ting, man ikke kan sende til folkeafstemning. Man kan ikke sende det tema til folkeafstemning, hvad andre lande skal gøre med hinanden, men vi kan sende til folkeafstemning, hvad der vedkommer Danmark.

Men jeg erkender, at det bygger på en fundamental opfattelse af, at Danmark kan klare sig uden for EU, og at EU ikke er en uafvendelig, som vi skal være medlem af. Det, den her debat desværre illustrerer, er, at Dansk Folkeparti mere og mere begynder at opfatte EU som en ramme, der ikke kan sættes spørgsmålstegn ved.

Kl. 14.25

Første næstformand (Svend Auken):

Den sidste på talerlisten er hr. Keld Albrechtsen med et indlæg uden for ordførernes rækker.

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg har bedt om dette formentlig afsluttende indlæg i debatten, er det, fordi vi i den situation, som eksisterer nu op til topmødet på torsdag, jo har hørt ret mærkelige udmeldinger fra statsministerens side om en plan B, og jeg ved ikke hvad. Derfor vil jeg egentlig være forholdsvis mere tryk ved det, hvis udenrigsministeren går op nu og siger, at det altså ikke er statsministerens plan B, og hvad der ellers fables om, som der forhandles på grundlag af på topmødet. Det er det præcise mandat, som udenrigsministeren søgte om i fredags i Folketingets Europaudvalg, og det er det mandat, der danner grundlaget for den danske politik på topmødet.

Det er et mandat – sådan som jeg har forstået det – der ikke giver mulighed for A- og B-medlemmer af EU; hvis lande optages, så optages de på samme vilkår og på lige vilkår med alle andre ansøgerlande.

Det vil jeg bare bede udenrigsministeren bekræfte, for statsministeren har fået placeret Danmark i en pinlig international sammenhæng sammen med et par andre lande, hvis regeringschefer har ønsket at markere en negativ holdning over for befolkningen i Tyrkiet, og det er meget uheldigt. Men jeg går ud fra, at ministeren kan bekræfte, at det forhandlingsmandat, han har søgt, og som han har fået, også er det grundlag, regeringen forhandler på på topmødet.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har ikke ønsket at tage ordet i forbindelse med Dansk Folkepartis beslutningsforslag, for det må Dansk Folkeparti jo selv diskutere med Folketingets partier. Men et direkte spørgsmål om regeringens forhandlingslinje på torsdag skal jeg naturligvis besvare.

Det, som jeg sagde i Europaudvalget, er, at vi vil følge Kommissionens anbefaling om at sætte forhandlingerne i gang. Som jeg også sagde i Europaudvalget, vil vi også følge Kommissionens forbehold, de ting, som Kommissionen tog forbehold for fra forhandlingsstarten, de vilkår, som Kommissionen satte. For fjerner vi vilkårene, vil man tro, at vi ikke mener, at der er vilkår for forhandlingerne.

Så det bliver altså en forhandlingsstart, der er uden aftalt afslutning. Det hedder open end i